

Santa Bàrbara de la Coromina

Sant Quirze de Besora

Ubicació

Comarca: Osona
Lloc/Adreça: Masia de la Coromina S/N
Emplaçament Adossada a la façana est de la casa principal i dins del recinte del conjunt de la masia que es situa al marge esquerra del Ter o sota el vessant sud del castell de Montesquiu

Alçada: 660,6

Coordenades:

Latitud: 42.109727761715
Longitud: 2.2149669782419
UTM Est (X): 435097
UTM Nord (Y): 4662258

Classificació

Número de fitxa 08237 - 116
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern Neoclàssic
Segle XIX
Any 1863
Autoria de l'element: Josep Domingo Lluç
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: Capella molt ben restaurada i rehabilitada. Encara manté el culte a Santa Bàrbara. Actualment resta a l'ús privat de la família propietària de la masia
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Observacions protecció: Figura inventariada al catàleg de masies i cases rurals de Sant Quirze de Besora i inclosa com a BPU i àrea d'expectativa arqueològica i/o paleontològica.

Número inventari
Generalitat i altres

inventaris	Sí. IPA. Núm. 23780
Accés	Restringit
Ús actual:	Religiós/Cultural
Titularitat	Privada
Titular:	000101600DG36B0001IO
Autoria de la fitxa	Pere Cascante i Torrella
Data de registre de la fitxa:	dg., 30/07/2023 - 16:08

Descripció

Capella adossada a la part de llevant del volum principal de la masia de la Coromina. Consta d'un planta rectangular orientada a tramuntana en sentit nord sud i coberta a dues vessants de teula ceràmica àrab damunt de bigues de fusta i amb el carener perpendicular a la façana principal orientada a sud i on hi ha oberta la porta d'entrada principal i una finestra triforada al seu damunt decorada amb vitralls de colors. La pota està formada per un arc escarser de pedra picada inscrit a dins d'un de segon de maó ceràmic i en el que hi ha gravada a la clau de dovella la següent inscripció:

D.O.M

SALVUM POPULUM FAC. POPULUM TUUM

DOMINE

ET BENEDIC. HEREDITATI TUAE

CANT. S.S AMBR. ET. AUG. VXXII

MD. CCCLXIII

La data correspon al 1863, 190 anys després d'haver fer la casa.

L'interior està format per una sola nau revestida amb enlluït de guix i pintat de color blanquinós amb un sostre o enteixinat de fusta decorat en cassetons i un sòcol o arrambador formant sèries emplafoades en color marró i amb una franja vermella i blava al seu damunt. El paviment és de rajoles hidràuliques i forma un petit presbiteri a la zona de l'altar. L'interior esta decorat amb un seguit de quadres i teles a l'oli amb representacions marianes. A la finestra situada al damunt de la porta d'entrada hi ha representats en els vitralls les imatges de Sant Vicenç, Sant Josep i Sant Isidre, patró dels pagesos.

La capella es conserva en molt bon estat i encara es celebra culte un fia a l'any.

Observacions:

Caldria estudiar més a fons el conjunt de teles i pintures a l'oli de temàtica religiosa que hi ha penjats en en forma de quadres al seu interior.

Història

Enclavada al marge esquerra del Ter i al vessant sud del castell de Montesquiu en uns plans que queden delimitats pel torrent de la Mare de Déu hi ha aquesta important casa pairal. De probable origen medieval pertanyia al comte de Santa Coloma i que el 1842 és adquirida per Quirze Rierola juntament amb el mas de la Casanova sota el nom de Josep Safont, testaferro que amagava el veritable propietari de la finca. Els testaferros eren personatges que utilitzaven el seu nom per fer transaccions econòmiques a mans d'una altra persona i a canvi d'una compensació econòmica, és a dir actuaven com a banquers. En el cas de la masia de la Coromina juntament com moltes altres el 1842 se n'adquireixen l'aprofitament dels seus fruits per part de Francesc Fosas juntament amb els de les masies del Bufí, Casanova la Solana, la sala de Sora, Casanova de la Coromina, Castell, Planeses, Sant Mohi, Baví xic, Baví gros, Boix de Ripoll, Ravell i Francàs. Finalment els béns del Marquesat de Besora i Montesquiu seran venuts a Josep Safont per un valor de 50.000 duros l'1 de 1842, aprofitant el declivi dels nobles i com a mesura per eixugar els deutes. Així doncs es convertiran en els propietaris més potents de Sant Quirze que atorgaran la meitat dels seus béns del marquesat de Besora a Josep Domingo LLuch que s'instal·la a la finca de a Coromina i la reforma de forma notable adquirint la fisonomia que ens ha arribat fins als nostres dies. De fet aquest traspàs el tenim documentat en el "cuaderno de liquidaciones y amillaramiento de 1862" (AMQ. carpeta 1013) on especifica a la inscripció núm. 50 a nom de Llorenç Domingo Lluch.

Posesión llamada de la Coromina situada en el llano del mismo nombre , de su propiedad y que cultiva de su cuenta con la aplicación siguiente"... "por una casa de labor llamada de la Coromina nº2 " amb un valor de 1000,00 diners a banda de "por otra llamada del Bofí, por otra llamada de las Illas, por otra en el lugar de Montesquiu calle Mayor nº5 , Por otro en el pueblo de Sant Quirze de Besora Plaza nº 7 y por otro un molino harinero llamado el molí nou. (AMQ. Cuadeno de liquidaciones y amillaramiento. 1862).

Segons Serrallonga (Serrallonga. Ob cit. P-64) els Domingo s'instal·len a la finca, la rehabiliten i acondicionen notablement i estableixen la seva principal residència. Amb tot les desavinences entre els germans faran que aquest patrimoni es trossegi i es fragmenti en diverses parts mantenint sempre la part principal. Els Domingo i els Safont tindran patrimoni separat encara que tinguin negocis comuns. Segons dades estadístiques els Safont i els Domingo eren de les persones més apoderades d'Espanya el 1846. Existeix un conveni entre els Domingo, els Safont i els Serra per obrir un camí pel Bac de Baví per tal de millorar l'accés a zones agrícoles. Consta com una de les finques més poderoses de Sant Quirze i entorns

Bibliografia

SERRALLONGA URQUIDI JOAN, 1998. Sant Quirze de Besora de 1714 a l'actualitat. Eumo editorial

AMQ. Cuaderno de liquidaciones y amillaramiento 1862. Carpeta 1016

AMQ. Fons Rierola can Tija. 1828-1960 Carpetes 1-12.

